

„POKROK“ vychádza každý piatok

Adresa pre všetky zásielky:

Jozef Teslík Uh. Skalica (Szokolca).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a platia sa vopred.

POKROK.

Predplátne poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku 1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov stojí 2 hal.

Predplátne do cudzozemska 5 kor. Bezmenšie a nevyplatené dopisy sa neprijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Divoké dievča v hore.

Strašne prekvapujúci nález urobilo iv pominutých dňoch niekoľko drevorubačov, ktorí sa predriapali hlboko do hôr u Hrobov v Krakonošských horách. Uzreli tam vo špinavé handry oblečené asi 13-ročné dievča, ktoré bolo v stave celkom zdivočenom. Dievča sedelo na skaly, tupo hľadelo na prichodiacich a na jejich otázky odpovedalo len nesrozumiteľným zvukom. Keď priviedli dievča do Ústia nad Labem, tam sa vyšetrovaním zistilo, že dievča je hluchonemé a bolo od istej rodiny odhodené, ktorá bola pred niekoľko rokmi v tomto okolí a ktorá sa dievča chcela zbaviť. Ct. čitateľom prinášame pohľad na dievča v tej chvíli, keď na neho drevorubači natrafili.

Škola.

Dokončuje sa školský rok, detky opúšťajú školu, nastanú dni prázdnin a na konci školského roku stojac, pred seba si klademe otázku túto, či vôbec naše školy zodpovedaly účelu svojmu, či vyplnili ten cieľ, pre ktoré postavené a z mozolov ľudu daň platiaceho udržiavané sú?

Prv nežli by sme na túto otázku, ktorá je výlučne len vychovateľská a nie politická odpovedali, musíme rozluštiť otázku čo je škola, a čo je jej účel?

Škola je ústav, v ktorom veľké massy ľudu základy vedy a vzdelania si zaopatríť majú, v ktorom má dieťa dostať pevný základ rozumového života a zaopatríť si ten vedecký kapitál na ktorom ďalej v živote stavať môže.

Cieľ ľudových škôl je vzdelanie ľudu, na toľko vyvinúť v človeku spiace vlohy aby z každého dieťaťa rozumný, životaschopný človek sa stal.

Škola má najväčší význam v živote národov. Pravda je, že nemeckí učitelia zbili francúzsky národ pri Sedane. Anglicko len so svojimi školami docielilo to, že priemysel behom 50 rokov tak mohutno rozkvitnul. A pravdu majú tí, ktorí aj terrajšie víťazstvo japonské nad ruskou zbraňou len jedine ľudovým a vyšším školám privlastňujú.

Francúzsko po sedanskej porážke všetku svoju starosť ľudovým školám venovalo a ohromné milliony na ciele školské vynaložilo, lebo pochopilo, že od školskej výchovy, od dobre zariadenej svojmu cieľu zodpovedajúcej školy závisí budúcnosť národa.

Národ, ktorý nemá svojich škôl, musí zabynúť. Odoberte ľudu školy, zdivočili a znemravnili ste celé pokolenie ľudské.

Dľa svetových paedagogických zásad, tá škola zodpovedala cieľu svojmu, ktorá to tak ďaleko priviedla, že na toľko rozvinula rozum dieťaťa, že keď tomu dieťaťu akúkoľvek knihu dáme do rúk, a ono čo prečíta, že mi vstave svojimi slovami slobodno vyjadriť a vysloviť. Ktoré školy, alebo učiteľ to tak ďaleko neprivedli, tak tí nielen je nezodpovedaly úlohe svojej, ale škola taká bola pre detky opravdivou mučrňnou a učiteľ takový nebol vychovateľom ale trapiteľom dietok.

Ludová škola nemá trápiť dietky s mluvnicami a Boh vie akými vedami, lež rozum ostrif a bystrif, a pre život rozumných ľudí vychovávať.

Čo myslíte rodičia, či naše školy cieľu tomuto zodpovedaly? Či ste vy s výsledkom uspokojení?

Keď vaše dietky prídu po zkuškach domov, dajte im voľajakú knihu alebo noviny do rúk, a pýtajte sa aby vám hovorili to čo prečítali, a keď budú na vás pozerať ako tela na nové vráta, tak môžete byť presvedčení, že do života pôjdu práve tak otupení a hlúpi ako ste ich do škôl boli poslali.

U nás žiaľ Bohu veda výchovateľská je ešte v plienčkách a točí sa kolom vlasteneckých frazí. Keďby Pestalozzi, Amos Komenský atď. stali z hrobu, zaiste by na mnohých pánoch učiteľov chytili bič a vyhnali ich zo svätiny ľudovej výchovy. *Učiteľ.*

Dopisy.

— Dolná Krupa Naša mládež nečakane radostnú chvíľu nám pripravila na večer pondelku svätodušného. V predvečer sviatku sv. Antona, nebeského patóna prev. pána farára, Antona Rácz, predsedu Katolíckeho Kruhu, podarenými prednáškami a spevom, v prítomnosti mnohých údov a početných hostov, vzdala tú najzaslúženejšiu úctu tomuto duchovnému vodcovi svojmu. A v oslave tejto účasť brala nielen lubá mládež, lež i rozradostnené obecnstvo.

Jeden dopisovateľ z Dolnej Krupkej raz písal, že tu máme päť kruhov. Aby teda čítatelia neostávali v pochybnosti, pripomenúť musím, že slávnosť táto bola v Katolíckom Kruhu. Jako sa odbavovala v tých ostatných štyroch kruhoch slávnosť táto, neznám. Ponevadž ale menované kruhy, obzvláste ale dva z nich vynikajú líbeznými spevkami, výrečnými rečníkmi a prehlbenými rozumami, právom môžeme očakávať, že sa nájde dopisovateľ z medzi tolkých, čo by ich slávnosti tiež opisal.

Tu len krátku zprávu chcem podať o celej slávnosti.

Slavnosť otvorili silné zvuky piesne: „Kto za pravdu horí“, pri čom p. Št. Stríž pekno rečou pozdravil dôst. pána predsedu. Z reči jeho zaznačujem len jedno miesto, v ktorom totižto prizvukoval, že my všetci tvoríme jednu rodinu jež srdcom, otcem, rozumom, vďom je Prozreteľnosťou božou ustanovený dôst. pán farár. Jako predseda napádaného katolíckeho spolku povolany je brániť svätú vec proti divokým výbuchom nepriateľskej nenávisťi. Ponevadž sa nás dôst. pán farár zaujíma, my tou najväčšou vďačnosťou sme oproti nemu naplnení. — Po hlučnom slavovaní a speve predstúpil správca kruhu a po svojom osobnom blaho ráni vyslovil radosť svoju nad pekným počtom prítomných a do výhľadu im postavil častejšie zábavné večierky, ktorým nič nestojí v ceste, keď sa údovia budú valne shromažďovať v kruhu. Mládež sa zdokonala, a rodičia sa budú tiež tešiť.

Nato nás všeobecne vážený pán organista, Martin Lahvička, zahrál nám krásnu: „Kde domov môj, citno a so známou hernou svojou zručnosťou.

Potom kratšou rečovankou predstavil sa nadaný mladík Pavel Poláček. Prvý krát vystúpil a za usilovnosť svoju uznanie všetkých prítomných si získal. Usilovnosť, vytrvalosť a poslušnosť je ten pilník, ktorý nás vyhladí a vzdelanosť, vážnosť nám zjedná.

Konečne Štefan Jančovič, Štefan Bobko, Augustín Bohunický a Andrej Zachar predniesli prednášku: „Na výsluchu“. (Humor. Pred. Aug. Paulovič). Všetci hráli výborne. Sú to už vyprobovaní herci. No napredovanie bolo badať u Štefana Jančoviča, ktorý svojím rýznym vystupovaním vyvolal uznanie i hostov tu prítomných. Hlavné pravidlo pri cvičení je:

nikdy neostať stáť, lež vždy výš a výš stíhať o sebe málo myslieť, — a výsledok bude skvelý. My chceme dokázať svetu, čo my vieme a preto takto sa musíme cvičiť. Čo by všetko mohla dokázať mládež, keby sa cvičila. Ja viem, že by sa nám nikto neposmieval, že sme aprosti Slováci. Sprostý je len ten, kto nečíta a sa necvičí, nie však ten, kto sa vzdeláva. Mládenci, jako títo, čo na tejto slávnosti prednášali, zasluhujú uznanie, česť, pochvalu. Teda mládež do radov, vzdelávať sa máte!

Obecnstvo hlavne pri tejto poslednej komickéj prednáške skoro popukalo smiechom, lebo ani kus sám, ani podarená jeho prednáška nedovolila utíšiť sa už ráz rozvínenej veselej vôle.

V tej najväčšej spokojnosti, s usmíatou dušou sme sa poberali na nočný odpočinok po tomto podarenom večierku. Čím skôr si žiadame podobného. Mládenci, ktorí nie ste z blata a mleziva, chopte sa tohto krásneho diela. Hor sa do práce!

— Holič dňa 20. júna. Blahorodý pane redaktor! V minulom čísle „Pokroku“ čítal som, že mi Holičania mali by sme ztratit našich milovaných páno. No jako sa z hodnoverného prameňa dozvedáme, z toho nebude nič, naši páni zstanú predbežne u nás, lebo i tam v Pesti nahliadli, že veru by nám to ľahko padlo s nimi sa snáť na vždycky rozlúčiť a tak darobné boly naše strachy. Jedno vám ale môžem dať na vedomie. Ponevadž naši veľkomožní páni portáši odišli na dlhší čas na letné prázdniny do kúpeľov, nuž našim milým pánom zasekla práca, aby ale za ten čas nemuseli zabáľať, počuli sme, že vraj jeden z týchto páno prijal úrad výpomocného farára, druhý výpomocného organistu a tretí jako už i dosiaľ bol, tak zostane i na ďalej zvonárom. Práve na Božie Telo budeme sláviť ročné jubileum čo tento úrad na seba prijal, nuž môžete si myslieť, že všetko možné vynaložíme, aby sme ho čo najslávnejšie zasvätili. Pýtate sa snáť prečo prijali tieto páni úrady na seba? I to vám poviem. Nedávno už i ten pán farár, (lenže tedy ešte nebol) vyučoval katechismus pred kostolom, práve v ten čas, keď pán kaplán vyučoval katechismus v kostole, že mi sme všetci Maďari, aj naši predkovia, že boli čirí Maďari, ktorí ani slovensky nevedeli rozprávať a to sme sa len od Hodoňákov slovensky naučili a ponevadž náš vel. pán dekan už je starý človek, neveľmi sa o to stará, aby sa u nás služby Božie a kázne po maďarsky vybavovali a pán organista tiež nechce úplne slovenský spev vylúčiť z kostola, títo páni sa na tom usniesli, že každú nedelu popoludní budú služby Božie po maďarsky vybavovať a sice pán farár bude mať maďarskú kázeň a pán organista bude maďarský spev vyučovať, nuž a na tieto služby Božie bude ľudia svolávať pomocou zvonov ten pán zvonár.

A jako počúvame, títo páni tak horlivo chcú tieto misie vybavovať, že z času na čas chcú i do Hodoňina tieto misie preložiť, aby sa mohli i Hodoňáci všetci pomadařit, že by potom nemuseli sa naši páni obávať, že sa od Hodoňákov poslovenčím.

A tak radosť naša bude dvojnásobná, po prvé, že naši vrelmilovaní páni zstanú i naďalej u nás a po druhé, že sa budeme môcť úplne pomadařit.

A ešte jedno. Naše školské dietky mali včera majáles, pri čom sa naši páni učiteľia držali hesla kresťanského, „svoj k svojmu“ zaviedli tie dietky do Kátova k židovi.

Ul—cký.

— Zo Skalice. Prvá podobizeň čili fotografia. V minulom čísle nášho „Pokroku“ sme prisľúbili, že na radu nášho pána dekana našich kamarátov z mokrej štvrti, ktorí na tolko zabúdzajú na svoju ľudskú a kresťanskú hodnosť, že v nedelu popoludní navalení a ožralí chodia po meste a nliciach, začnem fotografovať a jejich podobizne uverejňovať, bo takéto ľudia, ktorí nedbajú nič na česť svojej rodiny a dietok, ktorí len na potupu sú menu kresťanskému nič iného nezaslúžia, aby len na pranier postavení boli. V nedelu popoludní vyslali sme nášho spolupracovníka aj s fotografickým aparátom, aby zachytil niektorých umoklych spolubratov. A čuduj sa svete, v jezovskej ulici zachytil podobiznu jedného pána „representanta“, teda človeka, ktorý obecnstvom dôverou poistený, by mal za vzor a

příklad slúžiť, ktorý by mal svojim mravným poctivým a striezlivým chovaním vynikať, a hľa, on je ten, ktorý svoju ľudskú hodnosť na pranier postavil a potupil. Podobizna táto nech slúži ku výstrahe nášmu mladému dorostu. Fotografia je podarená, a možno ju dostať v redakcii. Budúce pokračujeme, a náš apparát aj po iných uliciach postavíme.

Fotografista.

Rusko-japonská vojna.

Po časopisoch riše sa už s istotou o vyjednávaní o pokoji. Už je určené aj miesto kde sa majú vyslanci Ruska a Japonska síst ku pojednávaniu a to je v Amerike v meste Washingtone. Cár, aj japonský mikado sú s tým usrozmieni. No na bojišti ešte vždy sa biju a generáli oboch vojsk nechcú ani počuť o pokoji a každý posmeľuje svojho panovníka, aby neuzavíeral mier, že musí jeho strana zvíťaziť.

Generál Kuropatkin, že veľmi ľutuje, že zemstvá a mestá zaviedli akcie mieru, lebo ruské vojsko je úplne presvedčené, že zvíťazí. Japonáci generáli zase ujistuju mikadu, že oni iste zvíťazia aby neuzavíeral mier za žiadnych podmienok. A tak tedy ešte nemôžeme vedieť, ako sa vojna skončí.

Admiral Rozestvenský.

Zároveň prinášame podobizeň nešťastného veliteľa ruskej eskadry admirála Rozestvenského, na ktorého kladlo rusko celú svoju nádej a ktorý bol potom pri Čušime poranený a zajatý, a jeho lodstvo z čiastky potopené z čiastky tiež zajaté a len niečo sa útekem zachránilo.

Čo nového v krajine.

Konečne je teda zostavené prechodné ministerstvo, ktoré v stredu aj vstúpilo do snemovne. Poverenie prijal a vládu si postavil Baron Gejza Fejérvári, a sice jako nasleduje:

Ministerský predseda, minister financií a minister pri boku kráľovom: baron Gejza Fejérvári;
minister vnútra: Jozef Kristóffy, župan satmarský;
minister orby: Andrej György;
minister pravosúdia: Berco Lányi;
minister výučby: Đuro Lukács, župan békešský;
minister domobrany; podmaršal Bihar;
horvátsky minister: Štefan Kovačević, poslanec horvátsky.

Dňa 18. t. m. prijel kráľ do Budapešti na pohrab arcikniežata Jozefa, a pri tej príležitosti sa s ním stará vláda rozlúčila, a nová vláda složila prisahu kráľovi.

So zvedavosťou hľadíme novej vláde vstríc čakajúc jaké kroky bude robiť v tomto všeobecnom krajinskom zmatku

Drobné zpravy.

— Divadlo. Prešporskí Slováci. vydržiajú v nedelu dňa 25. júna a 2. júla t. r. v miestnostach p. Cellariho, predtým p. Idziho

Šancová cesta číslo 28. divadelné predstavenie spojené s tanečnou zábavou a síce predstaví sa po obidva razy veselohra od Fr. Urbanka. „Strýdža z pod Hája“. Vstupné na divadelné predstavenie i do tanečnej zábavy na I. miesto 1 kor. na II. miesto 60 hal. Začiatok divadelného predstavenia je presne o 7. hodine večer. Pred divadlom popoludní o 2. hodine začnú sa cenné kolokové dostihy; k týmto zábavám našich ctených bratov a rodákov tak z okolia jako z mesta Prešporka úctive povoláva

Riaditeľstvo.

— **Ziaľna nehoda.** Z Pittsburgu, Pa., došvedáme sa, že nášho vct. rodáka pana P. V. Rovnianka stihol ťažký úher. Pri výjazde vypadnul z kočiara a zlomil si pravú ruku a na ľavej malíček, i na tvári bol na viac miestach urazený; vnútorného úrazu nebolo, a tak je nádej, že o pár týždňov bude môcť pokračovať v svojich blahonosných prácach. My srdečne želáme mu čím skoršieho úplného uzdravenia!

— **V Luhačovicach** bolo tohto roku do 18. júna 541 hostí; roku 1904: 459.

Skalický „Kat. Kruh“ usporiada vo štvrtok 29. júna t. r. na deň sv. Petra a Pavla **Veľkú Letnú Slavnosť** v mestskom hájku.

Programm:

Pochod z Kat. domu o 4 hod. do mestského hájku.

I. Cirkus Barnum.

II. Dostihy v mechu (vo vreci).

III. Taneč.

IV. Spevy.

V. Solové výstupy.

VI. Hlupý August.

VII. Na koniec veľký ohňostroj ala Stuver.

Vstupné za osobu 40 hal.

Obecenstvo a braterské spolky z blízka i z ďaleka uctive sa zvuť

Výbor.

Telefon.

I.

Hrrrrrr — Haló!

— Rýchlo, čo chcete?

Rád by som vám p. redaktor niečo zdelil.

— A čo to má byť?

Keď v hospodárskej ulici horelo zabudnul som si na hrdlo zaviesť zvonček a lampáš!*)

— No čo je to za reč, či bláznite?

Nebláznim, len mám strach, veď som obžalovaný!

— To je nemožná vec a kto vás obžaloval?

Jedon z našich obhajcov!

— A u koho?

Bojím sa povedať.

— Keď sa bojíte, teda netelefonujte, lebo my musíme vedieť kto to bol!

Však vám poviem až ma prejde strach.

Len čo najskôr, a iste, uďte aj mená!

Hrrk.

*) Na lampáše a zvonky je § 112, družbu 113. a ďalej piť 111. Keď vás budú súdiť potom si to pamätajte a nespleťte si to.

Pozn. sadzača.

II

Hrrrrrr — Haló!

— Čo je zase?

Prosím pán redaktor nech pošlú chytrých fotografistov do dubovej ulice je tam pekný exemplár pre „Pokrok“ mohol by ho odobrať!

— No, no, no — len nie tak náhlo, keď je pekný ten exemplár ten tak chytré neutie. Kto je to, čo je zač?

Len ho prosím vás pošlite, neobanujete, stojí zato. Je to jeden veľmi bohatý gazda — však ho budete poznať, bol aj vinilistom, ale ho jeden žid prebral — ten je vám taký namazaný jako špunt, treba ho zachytiť.

— No, to už ano. Už ide. Len ho dobre trafiť.

Hrrk.

BESEDNICA.

Živý obrazok z dejin mestečka „Moravského Sv. Jána“.

Výtečnú kráľovnu uhorskú, Mariu Teréziu očakávala poctivá obec mestečka Svätého Jána na čele s pánom pudmistrom, Jánom Zuppou, keď sa stala udalosť, o ktorej mne sošklá listina teježe obce a vám, milí čitatelia, zase ja chcem vyprávať.

Vtedy to bolo, keď mladá kráľovna celou Európou napadnutá, so všetkých sil dvoch vlastí bránila otcovské dedičstvo. Nepriateľ sa nazdál, že sa na majetkoch slabšej ženy lahko podelý, ale zabudol, že práve slabá žena, mladá kráľovna je vstave života vliat do žil verných poddaných a oduševníť ich tak, že „život a krv!“ im malou obeťou

Už piaty rok, čo sa na všetkých stranách habsburskej državy krv potokami liala. V Slezsku Prúsiak, pri Ríme Francúz dobíjal mesta a ničil zámky. Žiadny div teda, že bolestné srdce šľachtnej kráľovnej za odpočinkom, za úľavou túžilo. Saštin bol tiež miestom, kde složila na čas kráľovské starosti a občerstvila unaveného svojho ducha. Roku Pána 1746. sa tiež sem chystala, aby sa v jasenných polôvkach zotavila.

Samosebou sa rozumie, že zbožňovaná jej osobnosť, kady ju len cesta viedla, so strany ľudu s najväčšou radosťou a slavnosťou bola privítaná a odprevedená. Prichystávania bolo hodne. Líčilo sa všade, jako pred hodami; varilo sa, pieklo sa, jako na vianoce. Chlapci nové čizmy, dievčatá rukávce obstarávaly. Ba pohl sa aj úrad. Pán farár sa kážeň učil; pán rektor pesničku strúhal; pán rychtár sa tiež chytal úradu a jako to naša prastará pieseň prezrádza:

„Chodí rychtár po dedine,

radom rozkazuje . . .

. . . Rozkazuje chlapom, . . .

. . . Rozkazuje babám . . .“

aby čo patri a čo sa s'uší, na čas prichystané bolo: Prisažni, komšely, behajú krížom-krážom dedinou; ten voze šahaň pro lipinu; tento chlapov cestu rovnať; tamten s tesárom jedná. Každý má roboty nie len plné ruky, ale aj plné nohy,

Najväčšia starosť je ale kostol. Veru svätý Jura, trebárs bol konikom, ťažko by do neho vošiel. Vlhké steny ošarpané, strecha miestama rozškubaná, okná flakovaná. A jak sa velebný pán farár kostolníkovi žalovali, veru aj ten „dvakrát“ (quadrat) a aj to véno (velum) by malo byť uz raz nové. Nuž veru, do takého kostolíčka nemôžeme jeji Veličenstvo voviesť.

Pán pudmister a pán farár s kostolným hospodárom sa o tom už dávno radili; ale darmo sú reči, v ktorých žiadnej veci. Nebolo peňazí; darmo vytriasali ztenčený mešček. Teda odkiaľ? Zemský Pán, osvietený Pán Imrich Czobor vychádzal sám na mizinu; jednotliví občania ťelko nezmohli; druhej pomoci nebolo, než svoláť úrad a od bohatého mlinára, Martina Trajlinka vypožičať potrebnú summu.

Však to tak obec nepocíti a má čas vyplatiť, keď bude chceť Martin čakať.

Že sa to tak stalo, hodnoverne svedčí dlhý list, ktorý so seba poctivá obec vystavila a ktorý, že tak lahko na svet neprišiel, tým preukazuje, že na vyrovnanie cesty za celý zlatý oldomášu bolo zapotreby. V tých časoch, keď nás starého bol za groš, si celá poctivá obec mohla za zlatku opicu kúpiť.

Ináč zaujímavá listina doslovne zneje takto:

Roku 1746. Dne 2. Mesyca Maja.

Mi Pudmister a csela poctiwa Obec Mestecka Steho Jana davame tento spis ze seba wssem kdeby toho dulezita potreba proukazovala, ze poctiwa Obec ze sweg duleziteg Potreby togest pro potrebu Chramu Pane nasseho zastawila gisti kus Roli Ležicsy w Chotary Sto Janskem u trajlinkoweg prikopi kteryžo kus Roli zastawili Martinowi Trajlinkowi a geho Synowi Pawlowi Trajlinkowi, nebo na to gsu geho Penize, to gest w Summe Zlatych Gedena Dwacet. id est Fl. 21. a geden slaty na oldomass a to na Termin na Dewet Roku, Potom, po Termine Dewet Roku gestli bude mocsy poctiwa Obec ti Giste Penize složit tak budu powinni ty z wrchu dolozeni Martin a Pawel Trajlinek tu gistu žiwnost naspatek propustit, gestli ale nebudu se mocsy ty giste

Penize do toho zwrchu dolozeneho Terminu složit, tak bude powinnost tich zwrchu dolozenych Martina a Pawla Trajlinka o tom Termine sa u poctiwej Obsi ohlasyt a gestli poctiwa Obec by nemohla wiplatiť, tak budu powinni zas do Terminu Troch Roku uživat, proicež pro wecsši gistotu gim tento Spis ze seba dawame a gmenami nassimi.

Pudmistr: Jan Zuppa. Prisažni: Michal Šramek, Jan Benkovics, Martin Lisicsky. Z Obsy: Martin Ssewosowich, Jan Janosi, Jan Zajics a csela Poctiwa Obec znacsime.

Jako sa privítanie vydarilo a ktorý to deň bolo, neviem zradiť; ale, kto pozná Svätý Ján, jakou parádou privíta ablegátov, ten mi uvery, že im to ani vtedy haňby nedonieslo.

Záhorský-Jánsky.

Malý oznamovateľ.

— **Proti vypadávanu a riednutiu vlasov,** proti šediveniu, proti lupom a rôznym chorobám osvedčil sa jedine Kollmannov bylinový prostriedok!

Žiadajte návod, ktorý zašle každému zadarmo a franko, kto odvolá sa na tento časopis, vynálezca

Fr. Kollmann, roľník
ve Vilímově na Morave

Premena bytu. Vefactenému obecnstvu oznamujem, že som sa z doterajšieho bytu v potočnej ulici pod číslom 252. od 22. t. m. presťahoval na svoj dom hore v potočnej ulici pod číslom 222. Odporúčajúc sa i tu do priazne ob. obecnstva znamenám sa s úctou

Zofia Kubik,
zkúsená porodní bábička.

Verejná licitácia Nápadníci po Marii Novák, budú si u Jána Nováka, klobučníka v ružovej ulici, v nedeľu dňa 9. júla 1905. o 4 hodinách popoludní na večnosť predávať:

1. Domek v záby ulici číslo 27. aj sprípadnosťami.
2. Rofu pol štvrtku u Zbrotky, pod mericu.
3. Nivku pod Kalváriou, pod merice.
4. Pol štvrtku v jazernom poli, od starohorského potoka do polovice, pod pol merice.

Klavier, nového vzoru, je pre sťahovanie sa na predaj Dopitať sa možno v Redakcii Pokroku.

Oznam. Do potravného spolku za učňa sa môže dať z poriadneho domu mladý, inteligentný chlapec. Prihlasy na A. Ozábalu Mor. Sv. Jány.

Hľadám kolárskeho pomocníka, práhka, lebo pracujem pomocou najnovších strojov. Prihlasy treba zaslať na adresu:

Pavel Duffek, kolársky majster
v Búr. Sv. Juru.

Predaj ról. Pán Max Spitzer v Skalici, prelicitácii dá z voľnej ruky, na verejnej licitácii dňa 29. júna t. r. v hostinci pána Hajnricha Klváčka o pol 4 hod. vydržiavanej, na 5-ročné splátky nasledujúce parcelované pozemky:

1. Zvonárka, pred kanálom rozdelená na 3 diele;
2. Nivka, za kanálom rozdelená na 3 diele;
3. Blažkovička, pred kanálom rozdelená na 3 diele.

4. Lúka, za kanálom rozdelená na 2 diele.
5. Štvrť, pri Mndokovom kríži rozdelená na dve polovice; I. od stodol. II. od Sudomerie.

V páde vyšších nabití po licitácii, prednosť majú len licitanti.

Peniaze, kto chce môže aj hneď složiť, prijmu sa.

Verejná licitácia. Dom číslo 262 v Hore, pozostávajúci zo dvoch bytov, bude sa 10. júla t. r. na obecnom dome na verejnej licitácii predávať. Každý byt má jednu izbu, kuchyň, komoru, šopu a pivnicu.

Ignác Baláš.

Súceho mladíka, z poriadnej rodiny prijme na učenie Emanuel Hofbauer, krajčír v Skalici. Nastúpiť môže hneď. Podmienky dľa dohovoru.

Do Ameriky

po cisárskych rýchlochodoch „Kaiser Wilhelm der Grosse“, „Kaiser Wilhelm II“, „Krom-princ Wilhelm“ a rýchlych dvojsroubových poštových parolodiach ako: „Bremen“, „Grosser Kurfürst“, „Friedrich der Grosse“, „Barbarossa“, „Princess Alice“ do New-Yorku, Baltimore, Galvestonu atď. najvýhodnejšie možno cestovať cez Bremen.

Plavba oceanom trvá len 5—7 dní.

Každú žiadanú úpravu ochotne a zdarma podá jediná československá firma

Kareš & Stotsky, Bremen

Bahnhofstrasse 29.

Kto chce byť krajansky obslužený, nech nevyhadáva žiadne iné firmy, ale s úplnou dôverou nech sa obráti na nás, my sme tisíce krajanov doprevadili za more ku ich úplnej spokojenosti. Závďakov nech si pošle každý z domu, načo obdrží od nás šifkartu, s ktorou keď sa preukáže na pruských hraniciach, bez prekážok bude ďalej prepustený. Píšte na adresu:

Kareš & Stocky, Bremen

Bahnhofstrasse 29.

Všetkých zemedelcov upozorňujeme na nákup umelých hnojiv a pecního vápna pre podzim 1905.

SUPERFOSFÁTY

Suché jemno mleté, zaručenej jakosti možno kúpiť za

KONKURENČNEJ CENY
jedine u továren firmy.

Ďalej oznamujem, že sa nám podarilo veľkým nákupom Thomasov. trosky a stassfurtského kainitu docieľiť

najnižšej ceny

takže môžeme poskytnúť vyšší rabatt než konkurence.

Žiadame všetkých zemedelcov aby vo **vlastnom zájme** nás o nabídku požiadali, ktorú ochotno a čo najrvehlejšie vyrídime.

Prvá moravská
rolnícká továrna akciová
na sústredená hnojivá a lučebniny
v Prerove. (Morava.)

škalicový gazd. potravný spolok odporúča svoj hojne zásobený sklad.

Zkúmaných d'atelin

— a travného semena —

ako aj vápno stavebné i ku hnojeniu, portlandský cement a sadru (gyps).

Vlastná výroba!

Novinky 1905

SUKNE

lodenové 65—70 kr., grizetové s národným vyšiváním 1 zl. 20 kr., krásne zástery 30 kr., atlasové šátky (ručníky na hlavu) od 60 kr., 1 zl. a vyše, kravaty 55 kr., látky na šaty, moderné dámské šále a mnohé iné veci lacino na dobírku zasiľá

Adolf Jelínek v Lisku p. Jimramov, Mor.

Vzorky sukeň zdarma a franko — Od šatok nemožno vzorky zasielať!

Zkúste, potom iste len u mňa vždy kúpite!

Každá sporiva gazdina

používa

Kolínskej kávovej prísady

SO SOKOLOM — SO SOKOLOM

Docieľi tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej kávy.

TOVARNE:

v Kolíne a Prostejove, Morava.

VODOVODY

samečinné i pomocou strojov

pre mestá, obce, veľkostatky, villy, tehelne, továrne a domy súkromné.

Najlepšie
PUMPY
trvanlivejšie
a so zárukou
zhotovuje
zariaďuje

Továreň na
vodovody a
pumpy

JAN VITEZ v Přerově (Morava).

CENY MIERNE.

Prébežné výpočty a cenníky zadarmo.

